

[Ole Henriksen]

igennem i dette folketing, som det ser ud for nærværende. Derfor sætter vi også vores lid til et kommende arbejderflertal.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det var arbejdsministerens bemærkninger om bunkebryllup, som jeg følte måske skulle have en kommentar med på vejen. Jeg kan sige til arbejdsministeren, at vi altid opfører os sømmeligt, men vi er også frisindede. Derfor må arbejdsministeren være forberedt på, at vi faktisk har i sinde at arbejde for de ideer, vi synes er rigtige. Vi har lagt dem frem i vores forslag, men det betyder naturligvis ikke, at vi afviser at forhandle med dem, der er seriøst indstillet på at få ordninger om overskudsdeling og medeje til at fungere og blive en del af vores hverdag.

Derfor kan jeg også sige til arbejdsministeren, at vi vil selvfølgelig tage del i drøftelser, som arbejdsministeren indbyder til, men jeg synes nok, at det haster. Hvis der skal være rimelighed i det, er det ikke noget, man skal snakke om langt hen på sommeren og efteråret. Derfor synes jeg egentlig, at det ville være væsentlig bedre, hvis man kunne tage sådanne drøftelser relativt hurtigt.

Men jeg må nok fastholde, selv om jeg synes, arbejdsministerens tone var mere fordragelig her i anden omgang, at det væsentlige er, hvad det er, vi skal snakke om. Det må vi nok have lidt mere hold på, hvis der skal komme noget ud af snakken.

Til hr. Ole Henriksen vil jeg blot sige, at jeg synes, SF har en tendens til måske at blive lidt frygtsomt, så snart der kommer til at stå konkrete overskrifter om overskudsdeling og medejendomsret. Det bliver meget nemt til, at det må vi vist hellere udsætte, til vi får et arbejderflertal. Er det ikke lidt for nemt, hr. Ole Henriksen? Var det ikke på tide, at SF markerede lidt, hvad man vil på dette område i stedet for blot at udskyde tingene og sige: det er ikke lige nu?

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Hvis det er beretningen, hr. Estrup har i tankerne, så gik de svarindlæg, som kom fra de to ordførere, i retning af, at en del af principperne kunne vi blive enige om. Det

opfattede man også at SF formentlig kunne, og det præciserede jeg at der nok ikke er nogen problemer i, men jeg sagde også, at hvor der står »obligatorisk«, synes jeg det er udmærket. De ordninger, vi har, er garanteret obligatoriske, så dem kan vi godt gå med til. Men jeg præciserede også, at der ikke kommer til at stå, at vi skal have obligatorisk overskudsdeling, fordi vi skal føre en stram indkomstpolitik. Det er ikke, fordi vi er bange, men det er for at skære det ud i pap, at sådan kan en beretning med SFs underskrift i hvert fald ikke komme til at se ud.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Svend Auken sagde, at skillelinjen i denne debat går mellem dem, der ønsker en demokratisering i erhvervslivet, og dem, der ikke gør det. Hr. Svend Auken fik så anbragt VS på den udemokratiske side af den skillelinje, fordi VS ikke går ind på de præmisser, som socialdemokratiet og også de radikale har opstillet. Hvis vi tager demokrati i den offentlige sektor, så står det hen i det uvisse – og der er heller ingen, der har svaret på det – hvorfor en demokratisering skal hænge sammen med overskudsdeling. Der står i bemærkningerne, at regelsættene skal gøres mere forpligtende, og at bestemmelserne skal føres ud i praksis. Hvorfor skal de ikke det i dag? Hvorfor skal man have overskudsdeling for at føre tingene ud i praksis? Det har vi ikke fået svar på. Vi mener, at der skal demokratiseres i den offentlige sektor – det er der ingen der skal være i tvivl om – men vi mener ikke, at det hænger sammen med overskudsdeling.

Hvis vi så tager demokratiet i den private sektor, kan vi ikke forstå, hvordan socialdemokratiet kan nære nogen illusioner om, at man får reel indflydelse ved at blive småaktionær i sin virksomhed, og vi kan heller ikke forstå, hvordan dette meget begrænsede OD-forslag skulle føre frem til et effektivt demokrati.

Så er der spørgsmålet om at knytte virksomheden og den enkelte sammen. Jeg vil godt citere Thorkil Kristensen, fordi jeg synes, han faktisk er den, der har sagt det bedst, og han er vel egentlig også den, der i sin tankegang ligger de radikale nærmest.

For det første går han ind for en obligatorisk ordning. Han siger: »Uden tvangen« –